

Դանիելի գիրքը - հարյուր հիսունչորսերորդ

Դանիելի վերջին տեսիլքի ըմբռնումը. Բաղթասարի նշանակությունը և մարգարեության բացահայտումը

Jeff Pippenger

2024-03-23

Դանիելի վերջին տեսիլքը կազմված է վերջին երեք գլուխներից: Այդ գլուխներից առաջինը, ինչպես նաև այդ երեքից վերջինը, ներկայացնում է Դանիելի փորձառությունը, իսկ միջին գլուխը ներկայացնում է այն մարգարեական պատմությունը, որը վերաբերում է հյուսիսի կեղծ թագավորի վերջնական վերելքին ու անկմանը: Առաջին գլուխը նման է վերջինին, իսկ միջին գլուխը ներկայացնում է հյուսիսի կեղծ թագավորի ապստամբությունը: Դանիելի վերջին տեսիլքը՝ Քիդդեկել գետի տեսիլքը, կրում է Ալֆայի և Օմեգայի, որ ճշմարտությունն է, ստորագրությունը: Երբ սկսում ենք անդրադառնալ Դանիելի վերջին տեսիլքին, մենք կսկսենք առաջին համարից:

Պարսից արքա Կյուրոսի երրորդ տարում մի բան հայտնվեց Դանիելին, որի անունը կոչվում էր Բելթեշասար. և այդ բանը ճշմարիտ էր, բայց նշանակված ժամանակը երկար էր. և նա հասկացավ այդ բանը ու ըմբռնում ունեցավ տեսիլքի վերաբերյալ: Դանիել 10:1:

Այս համարի մեջ մի քանի ճշմարտություններ են ամփոփված: Առաջինը Դանիելի «Բաղթասասար» անունն է:

Եվ ներքինիների իշխանը նրանց անուններ տվեց. Դանիելին տվեց Բաղթասասար անունը, Անանիային՝ Սեդրաք, Միսայելին՝ Միսաք, և Ազարիային՝ Աբեդնագով: Դանիել 1:7.

Դանիելին առաջին գլխում տրվեց «Բաղթասասար» անունը, և նա այլևս երբեք չի հիշատակվում որպես «Բաղթասասար» մինչև նրա վերջին տեսիլքի ներկայացվելը: Ուստի Բաղթասասարն է նրա անունը նրա առաջին և վերջին վկայության մեջ: Մարգարեության մեջ անվան փոփոխությունը ներկայացնում է Աստծո և Իր ժողովրդի միջև ուխտային հարաբերության մի խորհրդանիշ: Երբ Տերը ուխտի մեջ մտավ Աբրահամի և Սարայի հետ, Նա նրանց անունները փոխեց՝ դարձնելով Աբրահամ և Սառա: Նա Հակոբի անունը փոխեց Իսրայելի, և Նա խոստանում է Իր վերջին օրերի ուխտի ժողովրդին տալ մի նոր անուն:

Սիմոնի համար ես չեմ լռելու, և Երուսաղեմի համար չեմ հանդարտվելու, մինչև որ նրա արդարությունը ծագի իբրև պայծառություն, և նրա փրկությունը իբրև վառվող ճրագ: Եվ ազգերը պիտի տեսնեն քո արդարությունը, և բոլոր թագավորները քո փառքը. և դու պիտի կոչվես նոր անունով, որը Տիրոջ բերանն է կոչելու: Եսայիա 61:1, 2:

Փիլադելփացիներին, որոնք վերջին օրերի հարյուր քառասունչորս հազարանոցներն են, Նա նույնպես տալիս է այս խոստումը:

Հաղթողին Ես պիտի սյուն դարձնեմ Իմ Աստծու տաճարում, և նա այլևս դուրս չի գա. և նրա վրա պիտի գրեմ Իմ Աստծու անունը և Իմ Աստծու քաղաքի անունը, որ Նոր Երուսաղեմն է, որ իջնում է երկնքից՝ Իմ Աստծուց. և նրա վրա պիտի գրեմ Իմ նոր անունը: Ով ականջ ունի, թող լսի, թե Հոգին ինչ է ասում եկեղեցիներին:
Հայտնություն 3:12, 13.

Մարգարեները պատկերում են վերջին օրերի Աստծո ժողովրդին, և, ի տարբերություն Աբրահամի, Սառայի և Իսրայելի, Բաղտասասարի անվան ճշգրիտ իմաստը հայտնի չէ: Այն անունը, որ Աստված տալիս է Իր վերջին օրերի ժողովրդին՝ Իր ուխտային հարաբերությունը ներկայացնելու համար, անհայտ անուն է մնում մինչև այն ժամանակը, երբ Նա տալիս է նրանց այդ անունը: Բաղտասասար անունը Դանիելին նույնացնում է որպես վերջին օրերում Աստծո ուխտի ժողովրդի՝ Ֆիլադելփիայի ներկայացուցիչ, սակայն բուն անունը թաքնված է մնում մինչև կնքումը, որովհետև անունը գրված է նրանց ճակատների վրա, որտեղ գրված է նաև կնիքը:

Եվ ես նայեցի, և ահա՝ մի Գառ էր կանգնած Սիոն լեռան վրա, և նրա հետ՝ հարյուր քառասունչորս հազար, որոնք իրենց ճակատների վրա գրված ունեին Նրա Հոր անունը: Հայտնություն 14:1.

Դանիելը առաջին գլխում կոչվում է Բելթեշացար, և ապա՝ տասներորդ գլխում, այսպիսով իրեն նույնացնելով որպես առաջին հրեշտակի շարժման և երրորդ հրեշտակի շարժման խորհրդանիշ. որովհետև առաջին գլուխը ներկայացնում է առաջին հրեշտակի պատգամը, ինչպես նախկին հոդվածներում արդեն մանրամասնորեն ներկայացվել է: Ուստի տասներորդ գլուխը ներկայացնում է երրորդ հրեշտակի շարժումը և վերջին օրերի ուխտի ժողովրդին: Այնուհետև համարը նույնացնում է Բելթեշացարին որպես խորհրդանիշ նրանց, ովքեր հասկանում են գիտելիքի աճը, որը բացվեց 1989 թվականին սկսված բարենորոգչական շարժման մեջ: Սա ներկայացված է այն շեշտադրմամբ, թե ինչ գիտեր Դանիելը (Բելթեշացարը):

Դանիելը ներկայացվում է որպես մեկը, որ գիտեր «բանը», որը «հայտնվեց Դանիելին», «և բանը ճշմարիտ էր, բայց նշանակված ժամանակը երկար էր. և նա հասկացավ բանը և ըմբռնում ունեցավ տեսիլքի մասին»: Դանիելը հասկացավ «բանը», ինչպես նաև «տեսիլքը»: Եբրայական «dabar» բառը այս համարում թարգմանված է որպես «բան», և այն նշանակում է «խոսք»: Մարգարեական առումով «խոսքը» ներկայացնում է թե՛ «յոթ ժամանակների» տեսիլքը, և թե՛ Քրիստոսին, որ է Բանը: Թե՛ «յոթ ժամանակները», և թե՛ Քրիստոսը այն Վեմն են, որը շինարարները մերժեցին, և Դանիելը ներկայացնում է մի ժողովուրդ, որ հասկանում է Խոսքի խորհրդանշաբանության այս երկու տարրերն էլ:

Դանիելի իններորդ գլխի քսաներեքերորդ համարում մենք գտնում ենք ամենակարևոր համարներից մեկը, որը կապված է երկու հազար երեք հարյուր տարիների և երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարիների ժամանակային մարգարեությունների հետ, որոնք ներկայացված են Դանիելի ութերորդ գլխի տասներեքերորդ համարի հարցով և

տասնչորսերորդ համարի պատասխանով: Հարցը տալիս է. «Որքա՞ն ժամանակ պիտի տևի “chazon” տեսիլքը, որը մատնանշում է սրբարանի և գործի կոխտումը, որ իրականացվեց նախ հեթանոսության, ապա՝ պապականության կողմից»: Այդ կոխտումը տևեց երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարի՝ Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակների» կատարմամբ:

Տասներեքերորդ համարի հարցին պատասխանը՝ մինչև երկու հազար երեք հարյուր տարի. ապա կսրվի սրբարանը, որ ոտնակոխ էր արվել, և երկու հազար երեք հարյուր տարվա «mareh» տեսիլքը կապում է երկու ժամանակային մարգարեությունները միմյանց հետ, իսկ Դանիել իննի քսաներեքերորդ համարում Գաբրիելը առաջնորդում է Դանիելին՝ հասկանալու այդ երկու տեսիլքների փոխհարաբերությունը:

Քո աղաչանքների սկզբում հրամանը դուրս եկավ, և ես եկել եմ քեզ հայտնելու. որովհետև դու մեծապես սիրված ես. ուստի հասկացիր խոսքը և ըմբռնիր տեսիլքը: Դանիել 9:23.

Այն բառը, որ այս համարում թարգմանված է թե՛ որպես «հասկանալ», թե՛ որպես «քննել», եբրայերեն «biyn» բառն է, և այն նշանակում է «մտքով զատել»: Գաբրիելը հայտնում է Դանիելին, որ նա մտովի զատում անի «խոսքի» և «տեսիլքի» միջև: Այս համարում «տեսիլք» բառն եբրայերեն «mareh» բառն է, և այն քսաներեք հարյուր տարիների տեսիլքն է, որ ավարտվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: «Խոսք» թարգմանված եբրայերեն բառը նույն բառն է, որ տասներորդ գլխի առաջին համարում թարգմանված է որպես «բան»: Դա եբրայերեն «dabar» բառն է, և այն ներկայացնում է երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարիների տեսիլքը, որը նույնպես ավարտվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին:

Տասներորդ գլխի առաջին համարում վերջին օրերի Աստծո ուխտի ժողովուրդը ներկայացված է Բելթեշասարով, և նրանք հասկացան գիտության աճը, որ եկավ վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին, ինչը նրանց հնարավորություն տվեց հասկանալու երկու տեսիլքների կապը, որը առաջին հրեշտակի շարժման միլլերիտները միայն մասնակիորեն հասկացան: Այս համարում «բանը» ներկայացնող տեսիլքը նույնացվում է որպես երկու մարգարեություններից առավել երկարը, որովհետև համարի մեջ «բանին» վերաբերող երկու հիշատակումների միջև Դանիելը նշում է, որ «բանին» (դաբար) սահմանված ժամանակը «երկար» էր՝ տեսիլքի (մարեհ) համեմատությամբ:

Պարսից արքա Կյուրոսի երրորդ տարում մի բան հայտնվեց Դանիելին, որի անունը կոչվում էր Բելտեշասար. և այդ բանը ճշմարիտ էր, բայց նշանակված ժամանակը երկար էր. և նա հասկացավ այդ բանը և ըմբռնեց տեսիլքը: Դանիել 10:1.

Նուրբ այն ճշմարտությունը, թե «յոթ ժամանակները» Միլլերականների հռչակած ամենաերկար ժամանակային մարգարեությունն է, մերժվում է լաոդիկեական ադվենտիզմի կողմից՝ հիմնվելով մի հատվածի վրա, որը նրանք խեղաթյուրում են իրենց իսկ կործանման համար: 1863 թվականի ապստամբության մեջ մերժելով «յոթ ժամանակները»՝ նրանք չեն տեսնում այդ երկու մարգարեությունների

փոխհարաբերությունը և կարող են միայն, կամ միայն կամենում են, հաջորդ հատվածը տեսնել որպես քսաներեք հարյուր տարիները նույնացնող:

«Այն աշակերտների փորձառությունը, որոնք Քրիստոսի առաջին գալստյան ժամանակ քարոզում էին «արքայության ավետարանը», իր համարժեքն ունեցավ նրանց փորձառության մեջ, ովքեր հռչակում էին Նրա երկրորդ գալստյան պատգամը: Ինչպես աշակերտները ելան քարոզելով. «Ժամանակը լրացել է, և Աստծո արքայությունը մոտեցել է», այնպես էլ Միլլերն ու նրա համախոհները հռչակում էին, որ Աստվածաշնչում ներկայացված ամենաերկար և վերջին մարգարեական ժամանակահատվածը մոտ էր իր ավարտին, որ դատաստանը մոտ էր, և որ հավիտենական արքայությունը պետք է հաստատվեր: Աշակերտների ժամանակի վերաբերյալ քարոզությունը հիմնված էր Դանիել 9-ի յոթանասուն շաբաթների վրա: Միլլերի և նրա համախոհների կողմից տրված պատգամը հռչակում էր Դանիել 8.14-ի 2300 օրերի ավարտը, որոնց մի մասն են կազմում յոթանասուն շաբաթները: Երկուսի քարոզությունն էլ հիմնված էր միևնույն մեծ մարգարեական ժամանակահատվածի տարբեր մասի կատարման վրա»: Մեծ պայքար, 351:

Մի՛ վրիպեք այս վերջին հատվածի ներքին տրամաբանությունը: Լատդիկեական ադվենտիզմը աշխարհին չի սովորեցնում, թե միլլերիտները կարծում էին, որ այն սրբաբանը, որ պետք է մաքրվեր, երկնային սրբաբանն էր, որովհետև իրենք, և բոլոր նրանք, ովքեր ցանկանում են դիտել պատմական արձանագրությունը, գիտեն, որ միլլերիտները հավատում էին, թե մաքրվելիք սրբաբանը երկիրն էր: Այն հատվածը, որ Լատդիկեական ադվենտիզմը խեղաթուրում է իրենց իսկ կործանությանը, հետևյալն է. «այսպիսով Միլլերը և նրա գործակիցները հռչակեցին, որ Աստվածաշնչում ուշադրության բերված ամենաերկար և վերջին մարգարեական ժամանակահատվածը մոտ էր իր լրանալուն», ինչը նրանք պնդում են, թե Դանիելի ութերորդ գլխի տասնչորսերորդ համարի երկու հազար երեք հարյուր տարիներն են:

Ադվենտիզմի սեփական պատմական գրքերը վկայում են, որ երեք հարյուր միլլերիտ քարոզիչներն ԻՐՈՔ բոլորը իրենց ներկայացումներում գործածել են 1843 թվականի պիոներական աղյուսակը, և աղյուսակի վրա, ինչպես նաև պատմական վկայության մնացած մասում, բյուրեղյա հստակությամբ երևում է, որ «յոթ ժամանակները» (երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարիները) այն մարգարեությունն էր, որը նրանք նույնացնում էին որպես «ամենաերկար և վերջին մարգարեական ժամանակաշրջանը», որը «շուտով պետք է լրանում էր»: 1863 թվականի իրենց ապստամբության հետևանքով, երբ նրանք մերժեցին «յոթ ժամանակների» «հիմնաքարը», այժմ կուրորեն պնդում են, թե Քույր Ուայթը The Great Controversy գրքից այդ հատվածում վերաշարադրում է հաստատված պատմությունը:

Դանիել 10-րդ գլխի առաջին համարում Բաղտասասարը ներկայացնում է վերջին օրերի Աստծո ժողովրդին, և նրանք հասկանում են թե՛ Դանիել 8-րդ գլխի 13 և 14 համարների հարցը, թե՛ պատասխանը, որոնք Քույր Ուայթը նույնացնում է որպես ադվենտական հավատի հիմքն ու կենտրոնական սյունը: Համարի մեջ Դանիելի

ներկայացրած պատկերմամբ նա տարբերակում է վերջին օրերի Աստծո ուխտյալ ժողովրդին լաոդիկեական ադվենտիզմից, որովհետև նրանք են, որ հասկանում են գիտության աճը 1989 թվականին:

Պարսից Կյուրոս թագավորի երրորդ տարում մի բան հայտնվեց Դանիելին, որի անունը կոչվում էր Բադտասար. և այդ բանը ճշմարիտ էր, բայց նշանակված ժամանակը երկար էր. և նա հասկացավ այդ բանը ու ըմբռնեց տեսիլքը: Դանիել 10:1.

Առաջին համարը Հիդդեկել գետի մոտ տրված այն տեսիլքի սկիզբն է, որն ավարտվում է տասներկուերորդ գլխում: Հենց այնտեղ է, որ մենք գտնում ենք Դանիելի գրքի կնիքի բացվելը վերջի ժամանակում, ուստի Դանիելի՝ թե՛ «բանը», թե՛ «տեսիլքը» հասկանալը կապված է նրանց հետ, ովքեր հասկանում են և նույնացվում են որպես «իմաստուններ», հակադրությամբ նրանց, ովքեր չեն հասկանում և նույնացվում են որպես «ամբարիշտներ»: Տասներկուերորդ գլխի տասներորդ համարում ներկայացվում է այս երկու դասերի միջև եղած տարբերությունը:

Շատերը պիտի մաքրվեն, պիտի սպիտակեցվեն և փորձվեն, բայց ամբարիշտները պիտի ամբարշտանան. և ամբարիշտներից ոչ մեկը պիտի չհասկանա, բայց իմաստունները պիտի հասկանան: Դանիել 12:10:

«Իմաստունները» հասկանում են, իսկ ամբարիշտները չեն հասկանում, և «հասկանալ» թարգմանված բառը նույն բառն է, որ մենք նկատեցինք իններորդ գլխի քսաներեքերորդ համարում: Այն եբրայական «biyn» բառն է, որը նշանակում է մտքով զատել: Ամբարիշտները չեն հասկանում գիտության աճը, որովհետև նրանք չեն կամենում մտովի զատել այն երկու տեսիլքները, որոնք այն ճշմարտություններն են, որոնց հասկանալու հետ Բելտեշասսարը նույնացվում է առաջին համարում, երբ նա նույնացվում է որպես Բելտեշասսար, ոչ թե որպես Դանիել: Առաջին համարում նա նույնացվում է որպես Աստծո վերջին օրերի ուխտի ժողովուրդ, և նա նույնացվում է որպես նրանք, ովքեր հասկանում են այն երկու տեսիլքները, որոնց միջև Աստծո ժողովուրդը պետք է մտովի տարբերություն դնի: Հիսուսը որևէ բանի վերջը պատկերում է որևէ բանի սկզբով, և տասներկուերորդ գլխում իմաստունները նրանք են, ովքեր հասկանում են երկու հազար երեք հարյուր տարիների մարգարեությունը և դրա ուղղակի հարաբերությունը «ամենաերկար և վերջին» ժամանակային մարգարեության հետ, որը երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարիներն են:

Հաջորդ հոդվածում կշարունակենք Դանիելի վերջին տեսիլքի մեր ուսումնասիրությունը:

Իմ ժողովուրդը կործանվում է գիտության պակասից. քանի որ դու մերժել ես գիտությունը, Ես էլ քեզ կմերժեմ, որպեսզի Ինձ համար քահանա չլինես. քանի որ դու մոռացել ես քո Աստծու օրենքը, Ես էլ կմոռանամ քո որդիներին: Ովսեե 4:6.

Դուք ևս, որպես կենդանի քարեր, շինվում եք իբրև հոգևոր տուն, սուրբ քահանայություն, որպեսզի հոգևոր զոհեր մատուցեք, ընդունելի Աստծուն՝ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով: Ուստի և Գրության մեջ պարունակված է. «Ահա Միոնում դնում եմ անկյան գլխավոր վեմը՝ ընտիր, պատվական, և ով հավատում է Նրան, չի

ամաչի»: Արդ, ձեզ համար, որ հավատում եք, Նա պատվական է. իսկ անհնազանդների համար՝ այն քարը, որ շինարարները մերժեցին, նույնը դարձավ անկյան գլուխը, և՛ «գայթակղության քար ու գայթեցման վեմ» նրանց համար, որ խոսքին գայթակղվում են՝ լինելով անհնազանդ. որի համար էլ նրանք նշանակված էին: Բայց դուք ընտրյալ ազգ եք, թագավորական քահանայություն, սուրբ ազգ, սեփականության ժողովուրդ, որպեսզի հռչակեք Նրա փառաբանությունները, Ով ձեզ խավարից կանչեց Իր սքանչելի լույսի մեջ. դուք, որ մի ժամանակ ժողովուրդ չէիք, բայց այժմ Աստծու ժողովուրդն եք. որ ողորմություն չէիք ստացել, բայց այժմ ողորմություն ստացաք: Ա Պետրոս 2:5–10.

Եվ մեր Տիրոջ երկայնամտությունը փրկություն համարեցե՛ք, ինչպես և մեր սիրելի եղբայր Պողոսը, իրեն տրված իմաստության համաձայն, գրել է ձեզ. ինչպես նաև իր բոլոր թղթերում, խոսելով դրանցում այս բաների մասին. որոնց մեջ կան որոշ բաներ, դժվար ըմբռնելի, որոնք անգետներն ու անհաստատները խեղաթյուրում են, ինչպես նաև մյուս Գրությունները՝ իրենց իսկ կործանման համար: Ուրեմն դուք, սիրելիներ՛ք, այս բաները նախապես գիտենալով, զգո՛ւյշ եղեք, որպեսզի անօրենների մոլորությամբ չտարվեք և չընկնեք ձեր իսկ հաստատությունից: 2 Պետրոս 3:15–17.

Այս բաները հիշեցրու նրանց՝ Տիրոջ առաջ պատվիրելով, որ խոսքերի շուրջ չվիճեն, որից ոչ մի օգուտ չկա, այլ միայն ունկնդիրների կործանումը: Ջանասիրաբար ձգտիր քեզ Աստծուն հավանված ցույց տալ՝ որպես մի աշխատավոր, որ ամաչելու կարիք չունի՝ ճշմարտության խոսքը ուղիղ բաժանելով: Սակայն խուսափիր պղծարար և ունայն բարբաջանքներից, որովհետև դրանք ավելի ու ավելի կավելացնեն ամբարշտությունը: 2 Տիմոթեոս 2:14–16: